

Folketingets Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 33 92 93 00
post@sm.dk
www.sm.dk

Sagsnr.
2024 - 7186

Doknr.
918650

Dato
28-10-2024

Folketingets Indenrigsudvalg har d. 30. september 2024 stillet følgende spørgsmål nr. 116 (alm. del) til social- og boligministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Mikkel Bjørn (DF).

Spørgsmål nr. 116:

"Vil ministeren - evt. med bistand andre ministre - redegøre for, i hvilket omfang danske myndigheder accepterer og anerkender ægteskaber, der er indgået i udlandet, når den ene eller begge parter er mindreårige, herunder redegøre for, hvad der gælder i forhold til arv, fælleseje, skat osv.?"

Svar:

Enhver myndighed kan under behandlingen af en sag have brug for at tage stilling til, om et ægteskab indgået i udlandet kan anerkendes i Danmark. Hvis parterne f.eks. har ansøgt Familieretshuset om skilsmisse, kan der således være behov for at tage stilling til, om ægteskabet kan anerkendes som forudsætning for, at Familieretshuset kan meddele bevilling til skilsmisse.

Det fremgår af § 22 b, stk. 1, i ægteskabsloven, at et ægteskab, der er indgået i udlandet, anerkendes, hvis ægteskabet er gyldigt i det land, hvor ægteskabet er indgået. Lovens § 22 b, stk. 2, indeholder dog en række undtagelser hertil, bl.a. (nr. 3) hvis en part ved vielsen ikke var fyldt 18 år. Efter § 22 b, stk. 3, anerkendes ægteskabet uanset stk. 2, hvis der foreligger tvingende grunde herfor og parterne stilles i en urimelig situation, hvis ægteskabet ikke anerkendes. Det følger af bestemmelsens stk. 4, at betingelsen i stk. 2, nr. 3, ikke gælder for EU-/EØS-borgere og disses ægtefæller.

Det er således udgangspunktet, at udenlandske ægteskaber, hvor en part på vielsestidspunktet var mindreårig, ikke anerkendes. Dette gælder uanset, hvornår ægteskabet er indgået, dvs. også for ægteskaber, hvor der er forløbet lang tid fra ægteskabets indgåelse og til, at en dansk myndighed skal tage stilling til spørgsmålet om anerkendelse af ægteskabet.

Et udenlandsk ægteskab, hvor en part på vielsestidspunktet var mindreårig, kan dog som nævnt undtagelsesvist anerkendes, hvis der foreligger tvingende grunde herfor, og en manglende anerkendelse vil stille parterne i en urimelig situation. Er det således f.eks. på grund af en af parternes dødsfald umuligt at løse de retlige udfordringer, der opstår, fordi det udenlandske ægteskab ikke anerkendes, kan det tale for, at ægteskabet alligevel anerkendes. Denne situation kan f.eks. opstå i forhold til at fastslå faderskabet til fælles børn og parternes gensidige arveret.

Muligheden for alligevel at anerkende ægteskabet skal anvendes i et meget begrænset omfang. En myndighed, som skal tage stilling hertil, skal således anlægge en yderst restriktiv vurdering. Det forhold, at parterne har eller venter et fællesbarn, vil således ikke alene kunne begrunde en anerkendelse af ægteskabet. Ægteskabet kan heller ikke uden videre anerkendes, selvom parterne har haft en langvarig tilknytning til hinanden. Dette gælder uanset, om de har levet sammen gennem længere tid eller har indgået ægteskab i et land, hvor samfundsnormer tilsiger, at samliv kun kan foregå inden for rammerne af et ægteskab.

Det vil bero på en konkret vurdering i den enkelte sag, om ægteskabet helt undtagelsesvist kan anerkendes. Sager, hvor en myndighed overvejer at anerkende ægteskabet, fordi det vurderes, at der foreligger tvingende grunde herfor, og en manglende anerkendelse vil stille parterne i en urimelig situation, bør forelægges for Familieretshuset.

Hvis en myndighed undtagelsesvist anerkender et ægteskab, hvor en part på vielsestidspunktet var mindreårig, er ægtefællerne stillet som andre ægtefæller. Anerkender myndigheden i overensstemmelse med hovedreglen ikke ægteskabet, betragtes parterne omvendt ikke som ægtefæller efter dansk ret. De vil dermed i relation til f.eks. arv, fælleseje og skat m.v. være stillet som andre ugifte personer.

Har parterne fælles børn, bør de vejledes om, at det er muligt i vid udstrækning at opnå de samme retsvirkninger som følger af et ægteskab, f.eks. faderskab, forældremyndighed, samvær og børnebidrag. Det er Familieretshuset, der behandler sager om bl.a. faderskab, forældremyndighed, samvær og børnebidrag, og parterne bør derfor henvises til at kontakte Familieretshuset for at få nærmere vejledning herom.

En myndighed, der afviser at anerkende et ægteskab, skal sikre, at parterne forstår deres retstilling, og hvor de kan få yderligere vejledning. Herudover bør parterne henvises til at indgå ægteskab her i landet, hvis betingelserne herfor i øvrigt er opfyldt.

Med venlig hilsen
Sophie Hæstorp Andersen
Social- og boligminister